YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
30 päivänä toukokuuta 2002 *

Asiassa C-441/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään M. Wolfcarius, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään R. Magrill, jota avustaa barrister R. Anderson, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatieverkon yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY (EYVL L 235, s. 6) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit M. Wathelet ja A. Rosas (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.3.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.11.2000 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatieverkon yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY (EYVL L 235, s. 6; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin tarkoituksena on erityisesti edistää suurten nopeuksien junien kansallisten verkkojen liittämistä yhteen ja yhteentoimivuutta sekä näiden verkkojen käyttömahdollisuuksia.

3 Direktiivin 23 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta, sekä välittömästi ilmoitettava tästä komissiolle.

4 Direktiivin 25 artiklassa säädetään, että direktiivi "tulee voimaan kahdentenakymmenentenäensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*". Direktiivi julkaistiin 17.9.1996, joten se tuli voimaan 8.10.1996 ja sen täytäntöönpanoa varten varattu määräaika päättyi 8.4.1999.

5 Varattuaan Yhdistyneelle kuningaskunnalle tilaisuuden esittää huomautuksensa komissio lähetti tälle jäsenvaltiolle 31.1.2000 päivätyllä kirjeellä EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti perustellun lausunnon, jossa komissio kehotti sitä ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin direktiivistä johtuvien velvoitteidensa noudattamiseksi kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksiannosta.

6 Yhdistynyt kuningaskunta vetosi 5.4.2000 päivätyssä vastauksessaan lainsäädäntöön liittyviin käytännön ongelmiin ja totesi, että se uskoi voivansa antaa kaikki direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät säännökset ennen vuoden 2000 loppua.

7 Näiden seikkojen perusteella komissio nosti esillä olevan kanteen.

8 Komissio toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole toteuttanut direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimia. Se viittaa tämän osalta jäsenvaltioille EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan ja EY 249 artiklan kolmannen kohdan nojalla kuuluviin velvoitteisiin.

9 Yhdistynyt kuningaskunta myöntää, että direktiivi on pantu vain osittain täytäntöön ennen siinä säädetyn määräajan päättymistä.

10 Yhdistynyt kuningaskunta toteaa kuitenkin, että direktiivin tiettyjen säännösten täytäntöönpanon viivästyminen johtuu osittain siitä, että direktiivin 21 artiklan nojalla perustettu komitea ei ole vielä vahvistanut yhteentoimivuuden teknisiä eritelmiä (YTE), jotka sen mukaan muodostavat direktiivin olennaisen osan. Tästä syystä YTE:iä koskevia direktiivin osia ei ole vielä voitu saattaa voimaan.

11 Yhdistynyt kuningaskunta toteaa tämän osalta, että vuoden 2000 Transport Actissä (liikennelaki), joka tuli voimaan 1.2.2001, myönnetään toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle valta antaa asetukset, joilla YTE:t voidaan saattaa voimaan heti kun ne on hyväksytty ja saatettu voimaan yhteisön menettelyjen mukaisesti. Nämä asetukset tullaan antamaan sekä Yhdistyneen kuningaskunnan että erillisellä asiakirjalla Pohjois-Irlannin osalta. Niiden pitäisi tulla voimaan viimeistään kesäkuun 2001 lopussa, jolloin YTE:t komission arvioiden mukaan aikaisintaan voidaan hyväksyä.

12 Yhdistynyt kuningaskunta myöntää, että direktiiviä ei ole täytäntöönpantu Pohjois-Irlannissa, erityisesti tarkastuselinten ilmoittamista koskevien säännösten osalta. Se toteaa kuitenkin, ettei siellä ole tällä hetkellä yhtään käyttövalmista suurnopeusjunaa, eikä tällaista järjestelmää ole myöskään odotettavissa lähitulevaisuudessa. Direktiivillä on näin ollen hyvin rajoitettu tai jopa olematon käytännön merkitys Pohjois-Irlannissa. Viimeistään kesäkuun 2001 lopussa on kuitenkin tarkoitus antaa asetuksia, joilla direktiivi täytäntöönpannaan Pohjois-Irlannissa. Tällöin direktiivi saatetaan kokonaisuudessaan voimaan koko Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

13 On todettava, ettei direktiiviä ole täytäntöönpantu kokonaisuudessaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa direktiivissä säädetyssä määräajassa, minkä Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on myöntänyt.

14 Yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut YTE:istä, että direktiivin tai erityisesti sen 23 artiklan sanamuodosta ei johdu, että YTE:ien laatiminen olisi direktiivin täytäntöönpanon ennakkoehto. Näin ollen sillä seikalla, ettei YTE:iä vielä ole hyväksytty, ei ole merkitystä arvioitaessa, onko jäsenvaltio laiminlyönyt velvoitteitaan (asia C-372/00, komissio v. Irlanti, tuomio 13.12.2001, Kok. 2001, s. I-10303, 14 ja 15 kohta).

15 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 6 kohdassa, myöskään sillä ei ole merkitystä, ettei Pohjois-Irlannissa ole vielä yhtään käyttövalmista suurnopeusjunaa. Yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut tämän osalta, että se seikka, että jossakin tietyssä jäsenvaltiossa ei harjoiteta tiettyä, direktiivissä mainittua toimintaa, ei vapauta tätä jäsenvaltiota velvollisuudesta antaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tämän direktiivin säännösten riittävän täytäntöönpanon varmistamiseksi. (ks. asia C-214/98, komissio v. Kreikka, tuomio 16.11.2000, Kok. 2000, s. I-9601, 22 kohta ja em. asia komissio v. Irlanti, tuomion 11 kohta).

16 On nimittäin asianmukaista, että kaikki oikeussubjektit Yhdistyneessä kuningaskunnassa voivat yhteisön alueen muiden oikeussubjektien tavoin tietää, mitkä ovat niiden oikeudet ja velvollisuudet silloin, kun tähän jäsenvaltioon mahdollisesti perustetaan suurten nopeuksien rautatiejärjestelmä ja sitä käytetään siellä.

17 Ainoastaan silloin, kun direktiivin täytäntöönpano olisi maantieteellisistä syistä vailla merkitystä, tätä velvollisuutta ei ole (ks. vastaavasti asia 420/85, komissio v. Italia, tuomio 7.7.1987, Kok. 1987, s. 2983, 5 kohta). Näin ei ole Irlannin saarella, mikä myös ilmenee yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1692/96/EY (EYVL L 228, s. 1) liitteessä I olevasta kartasta 3.7.

18 Koska direktiiviä ei ole täytäntöönpantu säädetyssä määräajassa, komission nostamaa kannetta on pidettävä perusteltuna.

19 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

20 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Yhdistynyt kuningaskunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatieverkon yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Jann Wathelet Rosas

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä toukokuuta 2002.

R. Grass P. Jann

kirjaaja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja